

[Christmas Møller.]

idet jeg i hvert Fald har faaet det Udbytte af denne Forhandling, at de tre Partier, som danner et Flertal her i det høje Ting, klart har givet Udtryk for, hvilken Anskuelse de har angaaende det sydslesvigske Spørgsmaal, idet de klart er gaaet imod Statsministerens Taler, saaledes som de har været fremført.

Jeg har ikke mange Bemærkninger at gøre til den højtærede Statsminister. Statsministeren vælger nu den Taktik ikke at svare. Statsministeren sagde — maaske i anden Forbindelse —: Hvorfor skal vi vende tilbage til Fortiden? Nej, det er da ligetil; naar Fortiden har gjort sin Nytte, kan det ikke interessere Statsministeren at diskutere den. Og med Hensyn til Kompromisset angaaende Trontalen af 9. Maj: Der er jo ingen, der har bestridt, at det var et Kompromis, blot ikke med den højtærede Statsminister, blot ikke med den daværende højtærede Indenrigsminister, maaske med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, maaske med det ærede Medlem Hr. Arne Sørensen, som da var Kirkeminister . . . (*Statsministeren* [Knud Kristensen]: Det er ganske urigtigt!) . . . blot ikke med den højtærede Statsminister. Saa synes jeg virkelig, den højtærede Statsminister skulde redegøre for de Indvendinger, han har gjort f. Eks. over for den daværende Statsminister, det ærede Medlem Hr. V. Buhl. Min Erindring er den, og jeg tror, den vil falde sammen med mange andres, at de, der gjorde Indvendinger, var det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og Medlemmerne af Dansk Samling, men Indvendingerne kom ikke fra anden Side. Det er ikke noget nyt, det jeg siger her i Dag. Det er aldrig nogen Sinde tidligere blevet bestridt. Men jeg beder saa den højtærede Statsminister, om han ikke vil redegøre for den Række af Indvendinger, han gjorde med Hensyn til Trontalen af 9. Maj.

Og hvilket Svar gav Statsministeren nu her i Dag? Overhovedet intet, og derfor kan jeg nøjes med at stille to Spørgsmaal til Statsministeren: Mener den højtærede Statsminister, at det simpelt hen i den Situation, der foreligger, er en Nødvendighed, for at den Politik, han ønsker gennemført, kan gennemføres, at Sydslesvig løsriveres fra det vesttyske Omraade? Det er det ene Spørgsmaal. Det næste er dette: Vil den højtærede Statsminister, saaledes som han har givet Udtryk for i Ringkøbing-Talen, fortsat indadtil arbejde for, at noget saadant kan ske, hvis han kan faa et Flertal i Landet for det? For det maa man være klar over, for det er det afgørende: den For-

klaring, Statsministeren har givet, at eet er, hvad han siger indadtil, et andet, hvad han siger udadtil, gælder ikke. Den holder ikke. For som jeg sagde det i min Tale: Hvor er det man hører, hvad en Statsminister, hvad en ledende Politiker vil? Det er i den Tale, han holder til sine egne hjemme, som saa bliver meddelt ud over Verden som det, der er hans Anskuelse og hans Politik, og derfor er det rimeligt, naar nu Statsministeren ikke har villet svare mig, at jeg stiller disse to Spørgsmaal, ligesom jeg naturligvis gerne vil have Opklaring paa det store Arbejde, som Statsministeren altsaa har deltaget i for at ændre Trontalen, et Arbejde, som jeg overhovedet ikke lagde Mærke til ved den paagældende Lejlighed, ikke noget nyt for mit Vedkommende at sige, men kun hvad jeg Gang paa Gang har sagt, jeg tror baade her i Salen og uden for.

Jeg haaber, den højtærede Statsminister vil besvare disse Spørgsmaal.

Statsministeren (Knud Kristensen): Jeg vil gerne først sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at den Situation, som vi havde under Stauning-Regeringen før Besættelsen, med Arbejdsløshed og Landbrugskrise, havde den daværende Regering efter det ærede Medlems Mening ingen Skyld i; det var tværtimod en ypperlig Regering, vi havde haft dengang. Men samtidig syntes det ærede Medlem at ville tillægge den nuværende Regering Skylden for alle de Vanskeligheder, som Befolkningen nu staar over for, og deri se et Bevis for, at det er en daarlig Regering. Det er denne haltende Argumentation, jeg har gjort opmærksom paa. Det ærede Medlem kan ikke i Dag i Modsætning til den Gang sige, at fordi vi har de og de Vanskeligheder, er det en daarlig Regering, vi har; men det er faktisk det, det ærede Medlem uden virkelig Begrundelse Gang paa Gang søger at bilde Befolkningen ind.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller skal jeg blot sige, at jeg begriber ikke Nyttens af, men jeg forstaar, det ærede Medlem synes, det er nyttigt, at optage Forhandling om Meningsforskelle, som ligger Aar tilbage. Det er ikke fordi jeg er bange for at gøre det, men jeg synes bare ikke, at der er noget frugtbart i, at Partier, som samarbejder om en vis Politik, benytter Lejligheden til ved næsten enhver given Situation og ved enhver politisk Debat at søge at genere hinanden. Det er muligt, at det ærede Medlem har en anden Opfattelse, men jeg har Lov til at have min.

Det ærede Medlem — for nu at vende